

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, MDCCXVIII**

Casus III. Argumentum. Simoniam committit, qui convenit cum Patrono, se
aucturum dotem Beneficii, dummodo ad illud præsentetur, secus autem si
solùm supplicet pro præsentatione sui ipsius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](#)

viter erigendi; Unde cùm pactum, ut Caius reficeret expensas litis agitat pro erectione Canonicatus à Capitulo non sit pactum faciens necessarium, quod erat voluntarium, sed sit pactum propalans debitum necessarium ejusdem Caji super Canonicatu erigendo, per regul. *Text. in cap. ut præteritæ 45. de election.* quam opinionem tenuit etiam Sacra Congregatio Concilii in Meliten. expensarum 3. Martii 1686. sequitur, quòd pactum supradictum non sit simoniaicum, & consequenter Canonici, & Caius non indigent absolitione, nec Caius privari debet Canonicatu.

- 2 Sicuti pacta, quibus quis præsentatur à Patrono, ut teneatur jura Beneficii tueri, & scripturas recuperare, aut teneatur alere ipsum Patronum, & ei dare alimenta in casu inopie, aut aliquid contribuere pro reparatione Ecclesiæ Patronalis, vel in hujus utilitatem non sunt simoniaica. Ratio est, quia Canonicus, aut Beneficiatus renetur de jure communi defendere jura Canonicatus, & Beneficii, alere Patronum egenum, reparare Ecclesiæ, ut dixi *Par. I. Can. IV. Cas. X. num. 1.*, & conditiones, quæ de jure insunt, non inducunt simoniam, *juxta glos. in cap. significati de elect. verb. Conditione, ibique Anan. num. 1. Abb. num. 6. Butr. num. 5. Fagnan. in cap. tua nos de simonia num. 16. Rota decis. 137. num. 1. post Conf. Criminal. Farnac. tom. 1.* Eò magis, quia supradictum pactum fuit approbatum ab Episcopo, ideoque potuerunt Partes per bonam fidem in Episcopo evitare omnem culpam, & pœnam, & si per ignorantiam simoniæ contraxissent, cùm regula sit evitari omnem culpam, & pœnam ex actu ignorantia peracto, quatenus ignorantia sit probabilis ex justa causa, præsertim sub fide alicuius viri docti, ut notat *Panormitan. in cap. Apostolica num. 2. de Cleric. excommunicat.*, ibique *Gonzal. nu. 5.*, & *juxta Text. in cap. ut anima num. 2. de confit. in 6.*
- 4 Et prodest regula, quòd omnis pœna, præsertim privationis, excusat per quamcumque ignorantiam probabilem, ubi abest dolus, *ut in l. 42. ff. de pœnis, cap. in pœnis de regul. jur. in 6. Rot. decis. 473. coram Puteo, & decis. 110. num. 21. coram Ottobono.*

Et ita fuit resolutum à Sacra Congre-

gatione Concilii in una *Civitatis Plebis prætense Simoniæ 7. Julii 1696.*, quam resolutionem post hæc scripta inveni relatam à Bertacchin. vot. decis. v. 114. n. 5.

ARGUMENTUM.

Simoniæ committit, qui convenit cum Patrono, se auturum dotem Beneficii, dummodo ad illud præsentetur, secus autem si solùm supplicet pro præsentatione sui ipsius.

S U M M A R I U M.

- 1 In augumento dotis, seu in redotatione Beneficii potest deduci in pactum juspatrionatus activum absque simonia, secus juspatrionatus passivum favore redontatis, & quare? Vide num. 4.
- 2 Dum præsentatur quis ad Beneficium potest augere dotem illius absque simonia; sed intellige, ut num. 5.
- 3 Augens dotem Beneficii cum pacto, & conditione, ut ad illud præsentetur, committit simoniæ.
- 6 Augens dotem Beneficii potest rogare Patronum, ut eum præsentet absque labore simoniæ, si sit dignus, secus si sit indignus? & num. 7.

C A S U S III.

VAcante Beneficio de Jurepatronatus, cùm ejus fructus essent valde diminuti; Titius convenit cum Patrono se auturum dotem mediante assignatione cuiusdam vineæ, dummodo ad illud præsentetur, in cuius conventionis, seu pateti executionem de facto idem Titius auxit dotem Beneficii, & correspondè præsentatus fuit à Patrono. Quæritur an hujusmodi conventio, aut præsentatio sit simoniæ?

- 1 Respondendum videtur negative; potest enim quis augere dotem, seu redolare Beneficium cum pacto, & conventione acquirendi Juspatrionatus activum absque labore simoniæ, *juxta Can. III. de quo Par. I.* dummodo concurrent requisita, de quibus ibi *Cas. X. num. 3. & seqq.* Ita etiam poterit quis augere dotem, & redolare Beneficium cum pacto, & conventione acquirendi Juspatrionatus passivum favore sui, seu jus, ut præsentetur à Patrono ad illud, nec hujusmodi pactum, seu conventione

ventio erit simoniaca. Non minus namque est quid spirituale, aut spirituali annexum Juspatronatus activum, quam sit passivum; Si igitur ex redotatione Beneficii acquiri potest Juspatronatus activum, & hoc in eadem redotatione deduci in pactum, & conventionem absque simonia; Poterit etiam ex eadem redotatione acquiri Juspatronatus passivum, & in ipsa deduci in pactum, & conventionem, absque eo, quod conventio haec sit simoniaca. Ratio est, quia potest quis 2 tempore receptionis spiritualium, & dum præsentetur ad Beneficium dare aliquid temporale, & augere dotem illius absque simonia, Abb. in cap. tua nos de simon. n.4., Gonzal. num.2.

3 At hoc non obstante censeo augere dotem, seu redotare Beneficium, sive Ecclesiam cum pacto, & conditione, ut redotans ad illud præsentetur si non interveniat Beneplacitum Apostolicum, etiam si adsit consensus Episcopi, esse simoniaca, dum habemus Textum literalem in cap. tua nos de simon. per quem canonizatur pro simoniaca conventio illa, qua traduntur bona alicui Ecclesie, aut Beneficium, ut postmodum tradens illud obtineat, & ad illud præsentetur, aut admittatur ibi -- Tua nos duxit discretio consulendos &c. discretioni tua taliter respondeamus, quod si quis Clericus cum condizione, vel pacto largiatur, aut offerat bona sua, ut illa postmodum pro præbenda retineat, & in Canonicum admittatur, hujusmodi oblatio, vel receptio fieri non poterit sine vito simoniæ, cum in talibus omnis pactio, aut conventio cessare debet, juxta Canonicas sanctiones -- ibique Abbas nu.1. Fagnan. nu.3. cum plurib. seqq. Barbos. num.1., & ita fuit resolutum à Sacra Congregatione Concilii in Alexandrina argumenti dotis Canoniciatus 12. Aprilis 1687.

4 Non obstat, quod ex augmentatione dotis, seu ex redotatione Beneficii, concurrentibus debitibus requisitis, acquiri possit Juspatronatus activum, & hoc deduci in pactum, & conventionem in ipsa redotatione absque simonia; quia acquirere Juspatronatus ex redotatione, est dispositio juris communis, & est condition, quæ de jure insit, nisi expressè, vel tacite remittatur, juxta Can. III. de quo Par.I. at acquirere Juspatronatus passi-

vum ex augmentatione dotis, aut redotatio-
nis Beneficii favore redotantis non est di-
positio juris, immo hec reprobatur à jure,
ut in d. cap. tua nos; Unde non mirum, si
deducere in pactum, & conventionem in
redotatione Beneficii Jurispatronatus
activum non sit simoniacum, secus deducere
in pactum Juspatronatus passivum
favore redotantis, cum deducere in pa-
ctum dispositionem juris communis, &
ea, quæ de jure insit, non inducat simo-
niacum, juxta autoritates superiùs relatas
Cas.II. num.2. & seq.

5 Nec adversatur, quod quis dum præ-
sentatur, possit augere dotem Beneficii,
eique conferre bona propria absque simonia; Hoc enim est verum saltēm quo-
ad simoniā conventionalem, aut rea-
lem, quidquid sit de mentali, si augeat
dotem Beneficii, & det illa bona purè, &
simpliciter sine pacto, secus si det illa-
cum pacto, & conditione, ut præsentetur.
Abb. in cap. tua nos de simon. num. 1. & 4.,
ibique Gonzal. num. 2. quia licet augere
dotem Beneficii, aut Ecclesie sit valde
bonum, & honestum, ac laudabile secundūm se, tamen si dedicatur ad pactum, &
conventionem, est in honestum, & simo-
niacum, juxta Mohedan. decis. 1. num. 7. de
simon., Tondut. quest. Benefic. par. 3. cap.
160. n.5. tom.2.

6 Potest tamen absque labo simoniæ ille,
qui vult augere dotem Beneficii de Jure-
patronatus rogare Patronum, ut eum
præsentet, dummodo sit dignus, & si præ-
sentatio sequatur, non est simoniaca. Ra-
tio est, quia humiles preces emissæ à di-
gno pro Beneficio spirituali consequendo
non inducunt simoniā, ita Abb. in d. cap.
tua nos num. 1., ibique Anan. num. 3., Butr.
num. 4., Fagnan. num. 31. secus autem si

7 sit indignus, & hujusmodi preces porri-
geret, aut preces essent importunæ, abs-
que dubio simoniā committeret, dum
non gratis accipitur munus, quod peten-
ti donatur, juxta gloss. in cap. Et si queſtio-
nes verb. non petenti de simon. Abb. in cap.
per inquisitionem de elect. num. 5. gloss. in
cap. tuam de etat. & qualitat. ibique Abb.
num. 3. quam citat Fagnan. ubi supra n.32.
addens hanc distinctionem procedere
quoad Canonicatus, & alia Beneficia
simplicia, secus quoad majora Beneficia,
scilicet Prælaturas, & Episcopatus, in
quibus

quibus se nemo ingerere debet, juxta
Text. in cap. qualiter de elect. cap. iam du-
dum de præben.

ARGUMENTUM.

Præsentatio facta à Patrono cum pacto, ut
Beneficiatus de fructibus Beneficii ei
solvat certam pensionem, an sit simoni-
naca?

SUMMARIUM.

- 1 Patronus ali, & sustentari debet de fructibus Beneficii.
- 2 Patronus si in actu præsentationis deducat in pactum pensionem modici valoris, an committat simoniā, & num. 11.
- 3 Sacerdos recipiens pecuniam, ut celebret Divina, Episcopus remittens Jura Episcopalia pro annua pensione, Abbreviatores, & Plumbatores exigentes pecuniam pro confirmatione Episcoporum, an committant Simoniam? & num. 12.
- 4 Patronus in casu inopiae, aut quando pen-
sio est apposta in limine fundationis, po-
test eam in pactum deducere absque simoniā,
& quare! Vide ibi, & intellige
ut ibi.
- 5 Patronus non inops in actu præsentationis
potest deducere in pactum pensionem sub
expressa reservatione Beneplaciti Aposto-
lici absque simoniā.
- 6 Præsentatio est Simoniaca, si Patronus non
inops in actu præsentationis deducat in-
pactum pensionem purè, & simpliciter, &
num. 9.
- 7 Non potest quis reddere Ecclesiam censu-
alem ad effectum, ut ipse, vel ejus filii, aut
neppotes præsententur à Patrono.
- 8 Consuetudines, aut Statuta extra funda-
mentalia exigendi aliquid à Patrono in
actu præsentationis sunt reprobata.
- 10 Præsentatio facta cum pacto, ut Præsen-
tus teneatur docere grammaticam, aut
curare Infirmos est Simoniaca.

CASVS IV.

Presentavit quidam Patronus Dives ad
Beneficium A. Titium, pacto tamen, &
conditione expressa, ut ipse Titius, post-
quam institutus fuerit, ei solvat certam
pensionem de fructibus ejusdem Beneficii,
queritur an hujusmodi præsentatio sit
Simoniaca!

- 1 Rescriendum videtur præsentationem

hanc non esse simoniacam. Valet enim
Patronus ali, & sustentari de fructibus
Beneficii vigore dispositionis Text. in
Can. quicunque 16. quæst. 7. de quo
Part. I. Can. III. Unde Patronus si in actu
præsentationis Titii ad Beneficium de suo
jurepatronatus apposuit pactum, & con-
ditionem, ut Titius de fructibus Beneficii
ei solveret certam pensionem, non
proinde dici potest præsentatio hæc si-
moniaca, quia ipse Patronus deduxit in
pactum, & conditionem id, quod sibi de
jure deberet, & onus illud, ad quod Be-
neficium de jurepatronatus tenetur, jux-
ta auctoritates superiùs relatas Cas. II.
n.2., & seq.

Quod multo magis procederet, si pen-
sio in pactum deducta esset modici valo-
ris e. g. esset quatuor, vel quinque obu-
lorum, aut unius candelæ; Hoc enim ca-
su non præsumeretur Patronus se movere
ad præsentandum pro dicta parva pensio-
ne tanquam pretio præsentationis, sed
potius illam exigere in recognitionem ju-
rispatronatus, dum non est verisimile,
quod propter hujusmodi, modicam pen-
sionem Patronus moveatur ad aliquod
iniquum faciendum, ad Text. in cap. et si
quæstiones de Simon., ibique gloss. verb. mo-
dici pretii Gonzal. in cap. 1. de Simon. nu. 8.
Fagnan. in cap. tua nos de Simon. num. 39.
Lambertin. de jurepat. lib. 1. par. 2. qu. 4.
art. 3. n. 3. in fin.

3 Et probatur paritate; Sacerdos po-
test recipere pecuniam, ut celebret Divina,
Episcopus potest remittere jura Episcopalia pro annua pensione absque simoniā,
juxta Text. in cap. Constitutus ibique
gloss. de Relig. Domib.; Abbreviatores, &
Plumbatores hic in Curia ingentem pe-
cuniarum summam exigunt pro confirma-
tione Episcoporum absque labo simoniæ;
Ita etiam Patronus pro præsentatione po-
terit exigere à præsentato annuam pen-
sionem absque simoniā.

Hæc omnia suadere videntur præsen-
tationem Patroni factam cum pacto, &
conditione, ut præsentatus solvat ei cer-
tam pensionem non esse simoniacam, sed
pro clara resolutione hujus quæstionis
tres distinguo casus.

4 Primus est, quando Patronus est inops,
vel quando pensio fuit reservata de con-
sensu Ordinarii in limine fundationis Be-
neficii;